

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๕ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๕๐

น้ำพุทธมนต์

ระยะนี้ลง ๑๗ มาได้หลายเช้าแล้ว เมื่อเช้านี้ก็ลง ๑๗ ยังหนาว ที่กุฏิเรามีปรอท
เราดูเมื่อเช้าลง ๑๗ แล้วลง ๑๗ มาได้สองสามเช้าแล้วติดๆ กันมาพอๆ กันทุกเช้า แต่
ที่นี้มันมีแปลก ทำไมว่าหนาวๆ แต่ไม่เห็นน้ำค้างตกลงจากใบไม้ลงดิน คือเวลามัน
หนาวจริงๆ อยู่ในป่าในเขานี้ พอตี ๔ ตี ๕ นี้เหมือนท่าฝนนะ มันเกาะใบไม้แล้วตกลง
มาพื้นดิน ฟังเสียงซ่าๆ แต่ไม่เห็นมีน้ำค้าง เจียบๆ ที่อยู่ในป่าในเขาน้ำค้างเหมือนท่า
ฝน พอตี ๕ สว่าง ฟังเสียงซ่าๆ พอ ๓ ทุ่มเริ่มแล้วนะ ๓ ทุ่มเริ่มได้ยินเสียงน้ำค้างมัน
เกาะใบไม้แล้วค่อยตกห่างๆ ๓ ทุ่ม ๔ ทุ่มเริ่มแล้ว ตกห่างๆ ปุบปับๆ พอตีเช้ามา
เท่าไรยิ่งถี่ิบ ตี ๔ ตี ๕ นี้เหมือนท่าฝนนะ คือน้ำค้างมาเกาะบนใบไม้แล้วก็ตกๆ ลง
เดี๋ยวนี้ไม่เห็นมีน้ำค้างที่เกาะตกอย่างที่ว่าให้รู้นี้ละ

(หลวงตาอ่านจดหมายที่มีผู้นำน้ำสิงห์ขวดเล็กมาถวายจำนวน ๕๐ โหล รวม
เป็นเงินทั้งสิ้น ๖๓,๐๐๐ บาท เพื่อทำน้ำพุทธมนต์ในวันประทายข้าวเปลือก) มันเป็นบ้า
หรือพวกนี้ละ มันเอาเชือกมามัดคอหลวงตาแล้วให้ทำน้ำพุทธมนต์ เราจะเสกน้ำที่ห้วย
นั่น ให้พากันลงโดดเลยนะ จะเริ่มเสกแต่วันนี้ไปละ กลางคืนดึกๆ ลงไปเลยนะ มันเป็น
บ้าพวกนี้ละ เสกเป่าในนั้นเลยให้มันโดดลงน้ำ ดึกๆ ลง น้ำมนต์นี้ขลังดีตอนดึก เอา
ตอนดึกๆ ละน้ำมนต์เราขลังดี

น้ำพุทธมนต์ท่านทำคนภายนอกไม่รู้ละ ภายในท่านรู้กัน อย่างท่านพ่อลี พลัง
จิตของท่านแรง ดูท่านทำก็รู้ พลังจิตนุ่มนวล พลังจิตซ่าออกอย่างนุ่มนวลมี อย่างแรงมี
พลังจิตต่างกันนะ อย่างท่านพ่อลีนี้เวลาทำน้ำพุทธมนต์ท่านใส่ปิ๊วะๆ นั่นพลังจิตของ
ท่านพร้อมนะ ฟุ้งๆ เลย ใครไม่รู้เรื่องนะ เราไปนั่งดูอยู่ แต่ส่วนมากท่านมักจะมองมา
หาเราเสมอ ท่านคงจะเห็นว่าต้องระวังตัวนี้ละ คงว่านั่น อย่างอยู่วัดคลองกุ่ม จันทบุรี
อันนี้ก็ขบขันดี ตอนนั้นเราไปจำพรรษาที่สถานีทดลอง พี่สาวอาจารย์เจี๊ยะนี่ละเขาถวาย
ที่ให้เป็นวัด เขาอยากถวายที่ให้พระกรรมฐาน ตอนนั้นเราพักอยู่ที่ยางระหง เอาโยม
แม่มาพักอยู่ที่นั่น ไปจากที่นี้ก็ไปจันทน์ ไปพักอยู่ยางระหง อาจารย์ตามไปนิมนต์เรามาดู
เขาอยากถวายที่ ๒๖ ไร่ เบื้องต้น ๒๖ ไร่ ครั้นต่อมาเขาซื้อถวายต่อไป นั่นละจึงมาที่นั่น

วันเสาร์ วันอาทิตย์ พวกตลาดเขาไปฟังเทศน์เราที่สถานีทดลอง ท่านพ่อลีท่าน
อยู่ที่วัดคลองกุ่ม แต่ถูกสมเด็จมหาวิรวงศ์ วัดบรมนิวาส นิมนต์ให้ไปหาบ่อยๆ ท่านจึง
ไปๆ มาๆ พอตีท่านกลับจากกรุงเทพไปที่วัดคลองกุ่ม เขาก็มาไม่ให้ท่านฟัง เขาไม่รู้

เรื่องรูราวอะไร ท่านพ่อ ว่างั้นนะ นี่ได้พระดีมาแล้วนะ พระดีที่ไหน เทศน์นี้เป็นน้ำไหลไปเลย ได้พระดีมาแล้ว ท่านพักอยู่สถานีทดลอง ชื่อท่านว่า อาจารย์มหาบัว

บทเวลาท่านตอบ เขาไม่ทราบว่าจะกับท่านคุ้นกันมาแต่เมื่อไร เขาไม่รู้เขาก็ไปไม่ให้ท่านฟัง ท่านฟังแล้วก็ว่า มันต้องอย่างนั้นซิ ก็คุ้นกันมาสักเท่าไรแล้ว จึงมาบอกว่า ได้นักเทศน์มาเทศน์ที่สถานีทดลอง แหมเทศน์นี้น้ำไหลไปเลยว่างั้นนะ เวลาท่านตอบ มันต้องอย่างนั้นซิ ก็เรากับท่านคุ้นกันมาสักเท่าไร พวกนั้นเขาไม่รู้เขาไปไม่ให้ท่านฟัง เวลาท่านตอบ มันต้องอย่างนั้นซิ ขบขันดี ท่านจะขำเลื่องดูแต่เราละ ท่านคงคิดว่าตัวสำคัญตัวนี้ละ ก็เอากันเรื่อยกับท่านอาจารย์ลี ของเล่นเมื่อไร คนอื่นๆ เขากลัวท่านทั้งนั้น เหมือนกับเสือโคร่งตัวหนึ่ง เรากับท่านสนิทกันมาสักเท่าไรเขาไม่รู้ เพราะฉะนั้นท่านถึงได้ตอบว่า ต้องอย่างนั้นซิ เท่านั้นพอ

ท่านทำน้ำมนต์นี้ปีละเลยๆ กระจายจิตของท่านแรง กระจายจิตนุ่มนวลมี กระจายจิตแรงมี อย่างท่านพ่อสิ้นนี้กระจายจิตของท่านแรง เวลาท่านทำน้ำมนต์ใส่ปีละๆ กระจายจิตไปพร้อมนั้นนั่น ปีละๆ นั่นกระจายจิตไปแล้ว กระจายจิตแรงท่านทำอย่างนั้น เราไปวัดอโศการามส่วนมากท่านไม่อยากให้เราไปไหน ท่านพักอยู่วัดอโศการาม ท่านตั้งวัดที่นั่น ถ้าเราไปที่นั่นท่านไม่อยากให้ไปไหนง่ายๆ เป็นอะไรก็ไม่ทราบกับเราสนิทกันอย่างลึกซึ้ง คนภายนอกไม่รู้แหละ สนิทกันอย่างลึกซึ้ง

ยิ่งเวลามีงานท่านไม่ให้ไปไหนนะ พอมองเห็นหน้า มหาบัวไปไหนไม่ได้ในงานยังไม่เสร็จ แน่ๆ ผ่านไปเท่านั้นชู่แล้ว เราก็อึ้ง เป็นอย่างนั้นละท่านกับเรา สนิทกันอย่างลึกๆ กระจายจิตของท่านแรง ยกคนขึ้นได้ทั้งคนเลย อ้าว ขึ้นได้จริงๆ ท่านกำหนดจิตยกขึ้นขึ้นเลย นั่นละกระจายจิตแรง ยกคนทั้งคน เอ้า ขึ้น ขึ้นเลย พอท่านปล่อยก็ลง เป็นอย่างนั้นละ

พอพูดอย่างนี้ก็ระลึกถึงโยมทองแดงที่สถานีทดลอง นี่ก็เป็นลูกศิษย์ โยมทองแดง โยมหญิง อยู่จังหวัดตราด คนนั้นเป็นคู่กัน เป็นลูกศิษย์เราทั้งสองแหละ โยมทองแดงแกปากเปราะ พูดเร็ว เออะอะพูด คนนั้นไม่ค่อยพูด เฉย นิ่ง แกขึ้นไปเรากำลังเย็บผ้าอยู่ ขึ้นไปสองคน เรากำลังเย็บผ้ากับพระอยู่กุฏิเราที่เฉลียง กำลังเย็บผ้า พอตีเย็บผ้าผิดเลยแก สองคนนี่ขึ้นไป เรากำลังแกที่เย็บผิดอยู่ มาอะไรนี่ นิ่ง ทั้งสองคนแหละโยมทองแดงกับโยมหญิง กำลังทำงานอยู่นี้อะไร สักเดี๋ยวเขาก็ลงไป พอไปเขาก็ไปนอนอยู่บ้านโยมทองแดง

โยมหญิงแกไม่ค่อยพูดอะไร นิ่งๆ แต่โยมทองแดงนี่ปากเปราะ เราเดินบิณฑบาตมานี้ร้องว้ายๆ ขึ้นเลย เป็นอย่างนั้นนะปากเปราะ พอเราบิณฑบาตเข้ามา แกมาถึงก่อนแล้ว ศาลาก็เอาอะไรมาปูไว้เพราะสร้างวัดไม่ได้ทำหุรหุร พอมาแกก็ร้อง

ว้าย ๆ โอ๊ย นู่นนะดูซิท่านพ่อรัศมีจ๋า มาเลย รัศมีสะหมาอะไรเป็นบ้าหรือ ตีปากเอานะ เราว่า อย่างนั้นละนิสัยแก ว่ารัศมีออกจำไปหมดเลย แกนั่งอยู่นี้แกมองเห็นเรา ร้องก๊าก ๆ ขึ้นเลย วาก ๆ นู่นนะรัศมีจ๋าไปหมด บ้าหรือ รัศมีสะหมาอะไร ทีนี้เวลาแกมาหาเราสองคน โยมหรีงแกไม่ค่อยพูดอะไร แกนั่งเฉย ๆ ไม่ค่อยพูด แต่กลัวเรามากนะ คนหนึ่งดูภายใน

พอลงไปแล้วไปนอน อยู่ ๆ คนหนึ่งก็หัวเราะขึ้นก๊าก ๆ โยมหรีงแกไม่ค่อยพูดอะไรแกหัวเราะก๊าก ๆ หัวเราะอะไรป่า ว้างั้น คนนั้นแกกว่าอายุประมาณ ๗๐ คนนี้ดูเหมือนประมาณ ๖๐ หัวเราะอะไรป่า หัวเราะเรื่องท่านพ่อ ว้างั้นนะ ท่านกำลังเย็บผ้าอยู่ เราขึ้นไป ท่านขู่ว่าขึ้นมาหาอะไรกำลังเย็บผ้าอยู่ ไล้ง ไล้งแล้วท่านก็เย็บผ้าเฉย เรากำหนดจิตดูเมื่อไรเห็นท่านจ้ออยู่ ๆ ไม่ไหวละถ้านานกว่านี้ท่านจะเชกเอานะ รีบลง ว้างั้น จึงได้ขบขันหัวเราะ แกว้างั้น มองไปที่ไรจิตท่านจ้อเราอยู่ตลอดเวลา ถ้านานกว่านั้นเดี่ยวท่านจะเชกเอา ท่านจะไล้ง ขึ้นไปท่านก็ไล้งแล้ว แกไม่ค่อยพูดอะไรแหละ อันนี้แกรู้จักคนอื่น ใจใคร ๆ รู้ เพราะฉะนั้นแกจึงกลัวเรามาก เวลานั้นอยู่นี้ท่านเย็บผ้าอยู่ก็จริง เวลาจ้อจิตเข้าไปที่ไรท่านจ้อเราอยู่ตลอด ถึงสองสามหน ไม่ไหวแล้วรีบลงเดี่ยวท่านจะเชกเอา คนนี้เก่ง รู้จิตของคนอื่นได้ดี คงเสียไปทั้งสองนานแล้วละทำ โยมทองแดงแก่กว่าเราจะประมาณสัก ๑๐ ปีละมั้ง

ก็มีสองคนนี้ละภาวนาดีอยู่ กับผู้ชายอีกคนหนึ่ง แกอยู่บางสะแกผู้ชายคนนั้น ถ้าทราบว่ามีเราแล้วเตรียมของมาพร้อมเลย สั่งลูกอะไร สู้อย่ายุ่งกุนะ ถ้าท่านอาจารย์อยู่นั้นเมื่อไรก็อยู่นั้นตลอด ท่านอาจารย์กลับเมื่อไรก็ถึงจะมาว้างั้นละ อันนี้ก็เก่งเหมือนกัน รู้จิตคนอื่น พอดีกันละกับคนขี้ตื้อ ท่านสิงห์ทองไปคุยเรื่องจิตเรื่องอะไร ภาวนายังไง ๆ แกรู้จริง ๆ นะจิตใครเป็นยังไงแกรู้จริง ๆ โยม สักเดี่ยวท่านสิงห์ทองก็ปากเปราะ แล้วจิตของอาตมาเป็นยังไง จิตท่านผ่องใสแต่ยังไม่พ้นเหมือนท่านอาจารย์ แน่แกพูดอย่างนั้นเลย จิตของท่านผ่องใสแต่ยังไม่พ้นเหมือนท่านอาจารย์ บอกตรง ๆ อย่างนี้ละ ทางนั้นก็เฮ้อ ๆ ท่านสิงห์ทอง แกพูดอย่างตรงไปตรงมา ว่าจิตท่านผ่องใสอยู่แต่ยังไม่พ้นเหมือนท่านอาจารย์ เราก็ฟังอยู่เฉย ๆ แหละ

แกภาวนาเก่งนะคนนี้ รู้ใจคนอื่นเป็นยังไงรู้ ถ้าเราไปที่นั่นแกมาอยู่ที่นั่นเลยละ แกภาวนาดี ใจเด็ด ไม่ค่อยพูด พูดนี้ตรงเป้งเลย เพราะแกดูทางจิตใจพูดนี้ นี่ก็คงเสียไปหมดแล้วแหละ ก็เราไม่ไปอีกเลย ตั้งแต่จำพรรษานั้น ออกจากนั้นมาแล้วก็ไม่ได้ไปอีก แล้วไปทำอะไรละอะเหอะไปหมด เราเลยไม่ไปอีก ไปสร้างอะไรขึ้นนั้นเต็มไปหมด ที่จันทน์ก็มีอยู่สองคนผู้หญิงภาวนาเก่ง นี้ละเรื่องโยมทองแดง กระแสจิตของแกแรงเหมือนกัน พอขึ้นไปแกไปไม้ ท่านอะไรชื่อเจือเจอะอะไรนั้นละขึ้นไป

บ้านแกเล็ก ๆ อยู่หนองเสม็ด แกเคยนิมนต์เราไปบ้านแกหนึ่ง เราไปนั้นถึง ได้รู้บ้านของแก พอไป เอ้า โยมทองแดงภาวนาว่างนั้นนะ จะภาวนา ครั้นไปแล้วพูด ไม่มีการชมเชยเรามีแต่การตำหนิอาจารย์มหาบัว ยกตนขึ้นความหมายว้างนั้น ทางนี้ก็มันเป็นยังงี้ไงกั มึงมาดูถูกอาจารย์ของกูนะ กูจะลองทดลองดูพระองค์นี้จะเก่งขนาดไหน แกว่าแกกำลังจีบมาก แกจะมาวัดตอนเช้า มาวัดสถานีทดลองละ กลางคืนแกกำลังจีบมาก พอตีห้าเจ็อบไปที่นั่น เอ้า โยมทองแดงนั่งภาวนา

เพราะแกเคยพูดที่ไรพูดแต่ตำหนิเรายกตนข่มท่าน มันเป็นยังงี้พระองค์นี้มันเก่งนักมันมาดูถูกอาจารย์กูนี้ละ กูเคารพสุดหัวใจ มันทำไมได้ความรู้มาจากไหน เลยครูเลยอาจารย์มาจากไหนมาดูถูกอาจารย์กูนี้ กูจะทดลองพระองค์นี้ดูเป็นยังงี้ แกก็ทดลองจริง ๆ แกจีบมากอยู่ แกก็กำหนดใจนี้เป็นไฟเผาเลย เผาท่านองค์นั้นนั่งอยู่ ตีตึงเลย เฮ้ย ทำไมโยมทองแดงมาทำอย่างนี้ละ ทำอะไร ฉันจีบมากอยู่ ทำไมเอาไฟมาเผาเรา ตีตึงเลยที่เดียว คือแกกำหนดไฟเผา นั้นละครแสจิตของแกเก่งนะ โอ๊ย เผาอะไรก็กำลังจีบมากอยู่ จีบมากอะไรเอาไฟมาเผาคนนี้นะ ตีตึงเลย

พระองค์นี้ขี้ไม้เก่ง ไปก็ไม่พ้นละที่ว่าไปดูถูกเรา ยกตนข่มท่านนั้นละ ที่นี้โยมทองแดงแกเป็นลูกศิษย์แกก็โมโห จะทดลองพระองค์นี้มันเก่งขนาดไหน พอกำหนดไฟเผาตีตึงเลย ขบขันดี นั้นเห็นไหมละ อาจารย์ของใครใครก็รักใช้ไหมละ เราเป็นอาจารย์ของแกแกก็รักชิ ที่นี้ทางนั้นไปพูดดูถูกนี้แกก็ทดลอง มันจะเก่งขนาดไหน พระองค์นี้ ตีตึงเลยไฟเผาเอา แกมาแล้วให้ฟังวันหลัง ไม่เห็นเก่งแกว้างนั้นนะ กำหนดไฟเผาเห็นแต่ตีตึง มาดูถูกอาจารย์ของเราได้ มันเป็นยังงี้พระองค์นี้มาจากไหน มาดูถูกอาจารย์ของเราที่เราเทิดทูนสุดหัวใจ กูจะทดลองพระองค์นี้ดูเสียหน่อย พอกำหนดไฟเผาตีตึง ไม่เห็นเก่งแกว้างนั้นนะ เวลาแกสรุป ไม่เห็นเก่ง ไฟเผาเห็นแต่ตีตึง แกมาแล้วให้ฟังขบขัน

มีสองคน โยมทองแดงคนหนึ่ง โยมหริ่งอยู่ที่ตราด ภาวนาดีทั้งสอง ทางจันท์ ผู้หญิงมีสองคน ผู้ชายก็มีโยมหนึ่งที่บางสะแกนั้น อันนั้นก็รู้จักคนอื่นเหมือนกัน เคารพมากสำหรับเรานี้แกเคารพมากที่สุดโยมผู้ชาย ส่วนผู้หญิงก็เป็นเรื่องของเขา โยมคนนี้แกไม่ค่อยพูดละ อย่างที่ท่านสิ่งทองคือปากละชิ แกพูดลักษณะที่ว่ารู้จักของใครต่อใคร แต่ไม่บอกว่าแกรู้ หากอธิบายวิธีการพูดมันไปแฉวนั้นนั้นนะ ท่านสิ่งทองก็เลยถามแล้วจิตอาตมาเป็นยังงี้ ดูให้ที่เป็นยังงี้จิต จิตท่านผ่องใสแต่ยังไม่พ้นเหมือนจิตท่านอาจารย์ว้างนั้น ทางนั้นแะ ๆ บอกว่าจิตท่านนั้นผ่องใสอยู่แต่ยังไม่พ้นเหมือนจิตท่านอาจารย์ซึ่งพ้นไปแล้ว แนะ แกพูดเฉยนะ แกพูดแบบเฉยเลย

เรานั้นเฉยอยู่แล้ว เราไม่สนใจกับใครละ เขาจะพูดอะไรก็เฉย นั่นละจิตเวลามัน
 รู้มันรู้อย่างนั้นละรูจิต แล้วไม่หาใครเป็นพยาน กำหนดปีบรู้ปีบ เป็นพยานในตัว
 สมบูรณ์แล้ว นั่นละท่านเรียกว่า สนฺทิฏฐิโก ญาณหยั่งทราบ เป็นอย่างนั้น รูเอง ท่าน
 อาจารย์ลี้กับเรานี้ โอ้ย สนฺทิฏกันมากนะ สนฺทิฏกันจริงๆ มีงานอะไรท่านไม่ให้เราไปไหน
 ง่ายๆ ละ ท่านให้เราช่วยงานของท่าน ไม่ให้ไปไหนให้อยู่ที่นี่ มีอะไรๆ ท่านคอยใช้เรา
 ให้ทำงานอะไรๆ ก็ดี

(ที่หลวงตาบอกว่าปลั่งจิต คุณแม่ซีที่สร้างวัดอยู่จังหวัดสุรินทร์นะฮะ แล้วลูกเขา
 อยู่ที่บางบอนที่นิมนต์หลวงตาไปถวายทอง ๑๒ กิโลครึ่ง เขาก็บอกกับลูกเขา เพราะทุก
 ครั้งทำงานอะไรก็จะสำเร็จ แม่ซีก็จะช่วยลูก ทีนี้แม่ซีก็เลยบอกกับลูกว่า ลูกๆ เห็นแม่มี
 บุญบารมีมาก ก็เลยบอกลูกอีกทีหนึ่งว่า ลูกเห็นแม่ขนาดนี้ แต่ของหลวงตานี้มหาศาล
 เลย เขาก็เลยให้ลูกเขาทำ ๑๒ กิโลครึ่ง เขาโทรมาหาหนู แล้วเขาก็สั่งทองหนู ๑๒ กิโล
 ครึ่ง ที่นิมนต์หลวงตาไปบางบอน พอตีเป็นเพื่อนกับพี่สาว)

เอ้อ พอพูดอย่างนี้ระลึกได้ เมื่อเช้าวันนี้ โหนว่าเล่าให้ฟังซิผู้กำกับ ผู้ชายคน
 ที่มาพูดปากบิตๆ เบี้ยวๆ นะ มาพูดอยู่นี้เป็นยังไง เราไม่ค่อยฟังอะไรนักละ (เขามา
 จากกรุงเทพฯ ชื่อ นายพรอนันต์ ทังเกษมวัฒนา อยู่ที่ ๙๙/๘ สุขุมวิท ๕๕ กรุงเทพฯ ครับ
 เขาบอกว่าเมื่อประมาณ ๗ ปีที่แล้ว เขาคิดไม่สมควรกับหลวงตา เรื่องหลวงตาเกลียด
 นายชวน หลีกภัย ไปรักทักษิณ ชินวัตร ๗ ปีที่แล้วนั่น แล้วเขาก็ว่าหลวงตาตามเสียงเล่า
 ลืออ้างว่าหลวงตาสำเร็จแล้ว ถ้าหลวงตามีรักมีชังอย่างนี้เขาไม่เชื่อไม่ศรัทธา เขาผ่านวัด
 ป่าบ้านตาดก็ไม่เข้ามากกราบ เณรเขายังกราบแต่หลวงตาเขาไม่กราบ

มาปีนี้ละครับ เขาไปรักษาตัวที่ศิริราช พอหายออกมาเขาก็บริจาคเงินทั้งหมด ๘
 ล้านบาทให้ศิริราช ต่อมาอีกประมาณสามเดือน อยู่ๆ ก็ปากเบี้ยวอย่างที่เห็นนั่นละครับ
 เขาก็บอก เอ้ เขาก็ทำบุญมา ๒๐ ล้าน ๕๐ ล้าน นี่เขาไม่เคยทำบาปอะไร ยกเว้น
 ประมาทพลาดปลั่งหลวงตาเรื่องเดียว) พลาดปลั่งยังไงว่ามา (ก็พลาดปลั่งอย่างที่ว่า
 เมื่อกี้ หลวงตาเกลียดนายชวนรักทักษิณ แต่ตอนนี้ไม่เอาทั้งคู่ละครับ ไม่เกลียดไม่รัก
 เฉยๆ ตามเวรตามกรรมเขาไป พอเป็นอย่างนี้เขาก็บอกเขามีเรื่องเดี๋ยวนี้แหละที่
 ประมาทพลาดปลั่งหลวงตา เขาก็มานั่งพิจารณา แล้วเขาเลยไปกราบท่านอาจารย์ทุຍ
 วัดดงศรีชมพูครับ อาจารย์ทุຍบอกรับๆ ไปเสีย รีบไปขอขมาหลวงตาเสีย เขาก็มา

พอมากราบ ก็มาเล่าเรื่องนี้ให้ฟัง แล้วกราบขอขมา หลวงตาก็ไม่มีอะไรกับเขา
 อยู่แล้ว เขาคิดไม่ดีหลวงตาก็บอกให้เขาคิดในทางดีเสีย) ปากเขาเบี้ยว มันปากเปราะ
 มันก็เบี้ยว ระวังให้ดีพวกที่ปากเปราะๆ ระวังให้ดี เราจะจับปากมันบิตให้หมดทุกคน
 มันแก่นักปากพวกนี้ ว่าเขาปากเบี้ยวเพราะมาว่าให้เรา เขาว่าให้ฟัง เขาปากเบี้ยวมา

เธอ (ครับ) เวลาเขาไปเขาปากบิตไปเธอ (เขาจะให้หลวงตาจับให้ตรง ผมก็เลยบอกว่าเอาไว้ก่อนเถอะ กลับบ้านไปก่อน ไว้เที่ยวหลังเดี๋ยวจะไปใหญ่) ปากมันบิตอยู่แก๊มหอมก็ให้บิตคืนเสียเรากี่วัน มันบิตไปทางอื่น ที่นี้บิตคืนเสีย ความเห็นผิดเจ้าของที่นี้เห็นถูกเสีย ก็เรียกว่าบิตคืน เข้าใจไหม เป็นอย่างนั้นละ (เขามาเล่าก็ออกวิญญะครับ ออกวิญญะเสียงธรรมเพื่อประชาชน ก็ฮือฮากันพอสมควร)

ก็ได้ยินทั่วประเทศ เราพูดเราไม่สนใจกับอันนี้นะ เราพูดธรรมดาเรา แต่อันนี้มันออกทั่วประเทศ เมื่อวานนี้ก็ปากบิตก็พูดออกไปหมดเลย ก็เท่านั้นละ (พอดีอาจารย์นิตบอกให้เขาทำบุญกับหลวงตาโดยซื้อเครื่องมือแพทย์ก็ได้ แล้วเขาบอกว่าวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ เขาจะมาถวายหลวงตา ๑ ล้านบาทครับ) แล้วหลวงตาตอบเขาว่าไง (ที่แรกว่าจะมีดอก ตอนหลังหลวงตาบอกไม่เอาทั้งดอกทั้งต้น แล้วแต่เขา หลวงตาไม่มีการบังคับ) มันมีข้อตลก ธรรมดาพูดแล้วมันจะมีแง่ตลกอยู่ในนั้น ไม่ได้คิดดอกเบี้ยยเธอ (ที่แรกก็ว่าถ้าถวายวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ก็จะคิดดอกเบี้ยย แล้วเขาก็ถวายดอกเบี้ยยแสนหนึ่งครับ) เนอะเห็นไหมมีจนได้ข้อตลก ต่อไปเราก็เลยลบหมดเราไม่เอา ก็พูดเล่นเฉยๆ

(หลวงตาครับ กลับไปนี่เขาคงไม่เบียดต่อไปแล้วนะครับ) ถ้าเขาไม่พูดอีกมันก็จะหายไปละ ถ้าเขาพูดแบบเก๋มันจะเบียดหนักเข้าอีก ดีไม่ดีปากพูดไม่ได้จะว่าไง เรื่องบุญเรื่องบาปใครประมาทไม่ได้นะ เป็นพื้นฐานกับโลกมานมนานก็กี่ปีกี่ล้านนับไม่ได้ บาบบุญ ก็เลสกับธรรมเป็นข้าศึกกันมา เป็นอย่างนั้นมาตลอด ใครจะไปประมาทไม่ได้ เรื่องบุญเรื่องบาปมีดั้งเดิม แต่ปากคนองนั้นละมันจะมาบิตปากเอา เข้าใจไหม เสร็จแล้วนะ ให้พร

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*